

CZY TELEFON MOŻE POMÓC?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Czy telefon może pomóc?

Cele

Cel ogólny:

Wyrobienie świadomości, jak ważna jest dbałość o bezpieczeństwo własne i innych oraz rola postępu technicznego we współczesnym świecie. Kształcenie umiejętności czytania instrukcji i współdziałania w grupie.

Cele operacyjne

Dziecko:

- zna numery telefonów alarmowych (p),
- wie, czym zajmuje się policjant, strażak, ratownik medyczny (p),
- wie, na czym polega resuscytacja (p),
- potrafi przeprowadzić rozmowę telefoniczną – zgłosić zdarzenie służbom ratunkowym (p),
- potrafi wykorzystać różne funkcje telefonu: zadzwonić, nagrać głos i obraz (p),
- potrafi wejść w rolę (p),
- samodzielnie czyta obrazy schematyczne/instruktażowe (p),
- potrafi ułożyć w logiczny ciąg wydarzenia i dokończyć historyjkę obrazkową (p),
- samodzielnie odpowiada na pytania problemowe (p),
- przelicza po angielsku w zakresie dziesięciu (p),
- utrzymuje przedmioty jedną ręką i oburącz (f),
- uczestniczy w zabawach bieżnych i skocznych (f),
- nawiązuje relacje rówieśnicze (s),
- samodzielnie szuka wsparcia w sytuacjach trudnych (e).

Metody/Techniki/Formy pracy:

Dyskusja, inscenizacja, problemowa, sytuacyjna, zajęcia praktyczne, praca zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Listy z puzzlami, telefony komórkowe, telefony wykonane na poprzednich zajęciach przez dzieci, historyjki obrazkowe, fantomy, ilustracje, nagranie sygnału dźwiękowego karetki pogotowia, instrukcje – PECS-y.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Telefony, komputery.

Opis przebiegu zajęć:

1. Nauczycielka pokazuje dzieciom dużą kopertę zaadresowaną: Przedszkole Nr ..., grupa ..., w środku której znajdują się listy z imieniem i nazwiskiem dziecka. Każde

dziecko otrzymuje swoją kopertę zawierającą pocięty obrazek telefonu (telefony są różne: dawne i nowoczesne, stacjonarne i komórkowe – pocięte na różną liczbę kawałków i o różnej wielkości, w zależności od indywidualnych możliwości dziecka).

2. Dzieci układają obrazek – wspólnie ustalają, co będzie tematem zajęć.

3. Podział na grupy: dzieci miały telefony w różnych kolorach – i według nich zostają przydzielone do bazy.

4. Zajęcia w czterech bazach (instrukcje – PECS):

- aktorska – na stoliku znajdują się dla każdej pary: „telefony” wykonane z kubeczków i sznurka, ilustracje przedstawiające różne sytuacje, w których należy udzielić pomocy oraz ilustracje zawierające przedstawicieli różnych zawodów. Dzieci w parach przeprowadzają rozmowę związaną z sytuacją przedstawioną na wybranej ilustracji (lub oglądaną w komputerze).

- plastyczna – na stoliku znajdują się dla każdej pary: kredki i komplet pięciu obrazków przedstawiających przebieg zdarzenia wymagającego pomocy określonych służb (kadry filmowe). Należy ułożyć z nich historyjkę obrazkową i dorysować (w komputerze) zakończenie (szósty kadr to pusta kartka z numerem telefonu alarmowego służby, która powinna udzielić pomocy – 997, 998 lub 999).

- lingwistyczna – na podłodze znajdują się dla każdej pary: fantom i ilustracja przedstawiająca resuscytację (także film w komputerze) – w chmurce na ilustracji przedstawiony jest sposób liczenia ucisków klatki piersiowej (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10; 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10; 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10). Dzieci przeliczają trzykrotnie od jednego do dziesięciu w języku angielskim.

- filmowa – na stoliku znajdują się dla każdej pary dwa telefony komórkowe. Dzieci nagrywają nimi to, co dzieje się w grupie aktorskiej, lingwistycznej i plastycznej – pracują w parach – jedno dziecko wykorzystuje dyktafon, drugie – nagrywa film.

5. Zabawa ruchowa z elementem biegu: dzieci – samochody jeżdżą dookoła sali, kiedy słyszą sygnał dźwiękowy pojazdu uprzywilejowanego, ustępują mu miejsca – „zjeżdżają” na prawą stronę. Po przejechaniu pojazdu uprzywilejowanego (wybrane dziecko) zabawa się powtarza.

6. Podsumowanie zajęć. Dzieci odpowiadają na pytanie: Czy telefon może pomóc? Komu? Kiedy? W jaki sposób? Co by było, gdyby...?

7. Ewaluacja: dzieci odpowiadają na pytanie: W której bazie chcą pobawić się w trzeciej części dnia – przyklejają przy niej zadowolone buźki.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci sześciolletnich. Cała grupa została podzielona na zespoły-bazy z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi, dlatego

we wszystkich bazach są takie same warunki, taki sam sprzęt i przyrządy. Jest to celowe, aby każde dziecko miało możliwość podjęcia współpracy z rówieśnikami na „równych prawach”. Przygotowane środki dydaktyczne uatrakcyjnają zajęcia i są motywatorem do efektywnego działania. Dzieci przynależne do danej bazy, wykonują zadanie, które zawiera polecenie graficzne, sformułowane za pomocą PECS-ów. Ważne jest to, że dzieci są od września wdrażane do odczytywania instrukcji zapisanej w formie graficznej. Ta umiejętność jest doskonalona podczas wszystkich zajęć.

Scenariusz przewidziany jest do realizacji w ciągu czterech dni (cztery razy po 30 min.), tak aby wszystkie dzieci mogły podjąć działania w każdej bazie i mogły o tym decydować samodzielnie – np. ile czasu potrzebują. Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach właśnie przez czworo kolejnych zajęć.